

Ps 65 (64) /wg BT wyd. 4/

¹ Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy. Pieśń.

² Ciebie należy wielbić,

Boże, na Syjonie.

Tobie śluby dopełniać,

³ co próśb wystuchujesz.

Do Ciebie przychodzi wszelki śmiertelnik,

⁴ wyznając nieprawości.

Przygniatają nas nasze przewiny:

Ty je odpuszczasz.

⁵ Szczęśliwy, kogo wybierasz i przygarniasz:

mieszka on w Twoich pałacach.

Niech nas nasycą dobra Twego domu,

świętość Twojego przybytku!

⁶ Twoja sprawiedliwość odpowiada nam cudami,

Boże, nasz Zbawco,

nadziejo wszystkich krańców ziemi

i mórz dalekich,

⁷ który swą mocą utwierdzasz góry,

jesteś opasany potęgą,

⁸ który uśmierzasz burzliwy szum morza,

huk jego fal, zgiełk narodów.

⁹ Przejęci są trwogą mieszkańcy krańców ziemi

z powodu Twych znaków.

Ty zaś napełniasz radością podwoje Zachodu i Wschodu.

¹⁰ Nawiedziłeś ziemię i nawodniłeś,

ubogaciłeś ją obficie.

Strumień Boży wodą jest wezbrany,

zboże im przygotowałeś.

Tak przygotowałeś ziemię:

¹¹ bruzdy jej nawodniłeś, wyrównałeś jej skiby,

deszczami ją spulchniłeś i pobłogosławiłeś jej płodom.

¹² Rok uwieńczyłeś swymi dobrami

i Twoje ślady opływają tłustością.

¹³ Stepowe pastwiska są pełne rosy,
a wzgórza przepasują się weselem.

¹⁴ Łąki się stroją trzodami,
doliny okrywają się zbożem,
wznoszą okrzyki radości, a nawet śpiewają.

Ciebie należy wielbić, Boże, na Syjonie. W Psalmie 65 uwielbienie Boga łączy się z uznaniem Jego dobrodziejstw. Psalmista wymienia kilka motywów: dobroć Boga, który wysłuchuje próśb i obdarza łaskami; miłosierdzie Boga, który odpuszcza grzechy; sprawiedliwość Boża, która chroni i zapewnia porządek; świętość i łaskawość Boga, której szczególnie doświadcza się w Jego świątyni. Ten psalm zaprasza nas, abyśmy włączyli się w tę modlitwę, która przez wieki wznosiła się do Boga na Syjonie, a dziś płynie ku Niemu od wspólnoty Kościoła tu na Ziemi, i tej w Niebie.

Boże, nadziejo wszystkich krańców ziemi i mórz dalekich. Bóg jest „nadzieją” całego świata, bo - jako jego Stwórca i władca wszystkich narodów – w swej wszechmocy zapewnia porządek świata, ujarzmią żywioły natury i wrogą potęgę władców narodów, daje obfitość wody, która zapewnia urodzaje. Dla Psalmisty jest to kolejny powód do uwielbienia i dziękczynienia Bogu.

Zboże im przygotowałeś. Psalm szerzej opisuje dobroć Boga zapewniającego dostatek wody potrzebnej do życia (por. Ez 47,1-12). Przedstawia Boga jako dobrego gospodarza, który przygotował rolę, zatroszczył się, by deszczami ją nawodnić i spulchnić, zapewnił obfite zbiory z pól i bogate zasoby stad na pastwiskach. Jego błogostawieństwo także i dzisiaj zapewnia pokarm każdemu stworzeniu a człowiekowi powszedni chleb. Bóg jest jeszcze bardziej hojny, bo w Chrystusie, Synu Bożym, dany strumień „wody żywej” zapewnia człowiekowi radość na ziemi i w wieczności.

Boże Ojcze, obdarz nas obfitymi plonami ziemi i wytworami ludzkiej pracy, i napełnij nasze serca wdzięcznością dla Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv